

සාල මොන්ග් ගීතිකාව

1

2

3

4

5

6

7

8

පරිච්ඡේදය 1

සාල මොන්ග් උතුම ගීතිකාවය.

² ඔහු තමාගේ මුඛයේ සිඹිමවලින් මා සිඹිවා. මක්නිසාද නුඹේ ප්‍රේමය මුද්‍රිකපානයට වඩා හොඳය.

³ නුඹේ විලවුන් මිහිරි සුවදින් යුක්තය; නුඹේ නාමය වැගිරෙවු විලවුන් මෙන්ය; එබැවින් කන්‍යාවෝ නුඹට ප්‍රේමකෙරෙහි.

⁴ මා ඇදහන්න; අපි නුඹ අනුව දුවන්නෙමු. රජ තමාගේ ඇතුල් ගෙවලට මා පැමිණෙවුවේය. අපි නුඹ කෙරෙහි ප්‍රීති සන්තෝෂවන්නෙමු, මුද්‍රිකපානයට වඩා නුඹේ ප්‍රේමය සඳහන් කරන්නෙමු. ඔවුන් නුඹට ප්‍රේමකරනවා හරිය.

⁵ යෙරුසලමේ දුවරුනි, මම කේදාර්භි කුඩාරම මෙන් කප් නුමුත්, සාල මොන්ග් තිර මෙන් ශෝභනව සිටිමි.

⁶ අව්ව මා පිට වැටීමෙන් මා කප්පි සිටින නිසා, මා දෙස බලා නොසිටින්න; මාගේ මවුගේ පුත්‍රයෝ මට කෝපවී, මිදිවතු බලාගන්ට මට නියමකළෝය; මාගේම මිදිවත්ත මම බලා නොගනිමි.

⁷ මාගේ ආත්මය ප්‍රේමකරන තැනැත්ත, නුඹේ රැළට කවන්නේ කොහේද? ඉරමුදුන් වෙලේ උන් ලග්ගවන්නේ කොහේද කියා මට දන්වන්න. නුඹේ යහපවන්ගේ රැළවල් ළඟ මුහුණ වසාගත්තියෙකු මෙන් සිටින්න ඔනෑ මන්ද?

⁸ ස්ත්‍රීන්ගෙන් ඉතා රුව ඇත්තිය, නුඹ නොදන්නෙහි නම, රළේ අඩිපාරේම ගොස්, එඩිරුන්ගේ කුඩාරම ළඟ නුඹේ එප් පැටවුන්ට කවන්න.

⁹ මාගේ සොළුර, චාරාවෝගේ රථවල අශ්වධේනුවකට නුඹ සමානකෙළෙමි.

¹⁰ නුඹේ කමමුල් හිසකේ ගෙතිමවලින්ද නුඹේ බෙල්ල මැණික් මාලාවලින්ද ශෝභනව තිබේ.

¹¹ රිදී පොහොටටු ඇති රන් මාලා නුඹට සාදා දෙන්නෙමු.

¹² රජ තමාගේ මෙසය ළඟ හිදිද්දී මාගේ ජටාමාංශ තෙලේ සුවද විහිදුණේය.

¹³ මාගේ ප්‍රේමවන්තයා මට මාගේ පියයුරු අතරේ තිබෙන සුවදලාටු පොදියක් හා සමානය.

¹⁴ මාගේ ප්‍රේමවන්තයා මට එන්ගෙදියේ උයන්වල වැවුණ සපුමල් පොකුරක් වැනිය.

¹⁵ බලව, මාගේ සොළුර, නුඹ රුව ඇත්තිය; එසේය, නුඹ රුව ඇත්තිය; නුඹේ ඇස් පරෙවියන් හා සමානය.

¹⁶ බලව, මාගේ ප්‍රේමවන්තය, නුඹ රුව ඇත්තෙහිය, එසේය, ප්‍රියකරුය. අපේ යහනද නිල්පාටය.

¹⁷ අපේ ගෙයි බාල්ක කිහිරි ගස්ය, අපේ පරාළ දේවදාර ගස්ය.

පරිච්ඡේදය 2

ම ෂාරොන්හි සෙවවන්දි මලක්ය, මිටියාවන්වල මහනෙල් මලක්ය.

² කටුගස් අතරේ මහනෙල් මලක් යම්සේද, දුවරුන් අතරේ මාගේ සොළුරත් එසේය.

³ වනයේ ගස් අතරේ ජබ්බු ගස් යම්සේද, පුත්‍රයන් අතරේ මාගේ ප්‍රේමවන්තයාත් එසේය. මම

ඔහුගේ සෙවණෙහි ප්‍රීතියෙන් හිඳගනිමි, ඔහුගේ ඵලද මාගේ කට්ට මිහිරි විය.

4 ඔහු මිදිපැන් ගෙයට මා ගෙනායේය, මට උඩින් ඔහුගේ කොඩිය ප්‍රේමයය.

5 වියළි මිදිපලවලින් මා ගස්නිමත්කර, ප්‍රමුඛවලින් මා ප්‍රාණවත්කරන්න. මක්නිසාද මම ප්‍රේමාතුරව සිටිමි.

6 ඔහුගේ වමන මාගේ නිස යටය, දකුණතද මා වැළඳගනිමි.

7 යෙරුසලමේ දූවරුනි, ප්‍රේමය කැමැතිවන තුරු එය නොනැගුවන ලෙසත් නුපුබුදුවන ලෙසත් මුවදෙනුන් සහ වනයේ ඔලුදෙනුන් නමින් නුඹලා දිවුවමි.

8 අන්න, මාගේ ප්‍රේමවන්තයාගේ හඬ! බලව, ඔහු කඳුවල පනිමින්ද හෙල්වල පැන නගිමින්ද එන්නේය.

9 මාගේ ප්‍රේමවන්තයා මුවෙකු නොහොත් මුවපැටවෙකු මෙන්ය. අන්න, ඔහු අපේ තාප්පයට පිටතින් සිට, කවුළුවලින් බලයි, ගරාදි අතුරෙන් එබ්බෙයි.

10 මාගේ ප්‍රේමවන්තයා කපාකර මට කියන්නේ: මාගේ සොදුර, ශෝභන තැනැත්තිය, නැගිට එන්න.

11 මක්නිසාද ගීත කාලය පසුවිය, වැස්ස නැවතුණේය;

12 පොළොව පිට මල් පෙනෙයි; කුරුල්ලන් නාදකරන කාලය පැමිණියේය, කොබ්බියාගේ හඬ අපේ දේශයෙහි ඇසෙයි;

13 දිඹුල් ගසේ අමු ගෙඩි ඉදිගත එයි, මිදිවැල්වල මල් පිපී, සුවද හමයි. මාගේ සොදුර, මාගේ ශෝභන තැනැත්තිය, නැගිට එන්න.

14 පර්වත විවරවලද උස් කඳුවල රහස් තැන්හිද සිටින මාගේ පරෙව්දෙන, නුඹේ මුහුණ මට දකින්නට නුඹේ හඬ අසන්නටත් දෙන්න; මක්නිසාද නුඹේ හඬ මිහිරිය, නුඹේ මුහුණ ශෝභනයයි කීවෙය.

15 මිදිවැල් නරක්කරන සිවලුන් එනම කුඩා සිවලුන් අල්ලාදෙන්න; මක්නිසාද අපේ මිදිවැල්වල මල් පිපී තිබේ.

16 මාගේ ප්‍රේමවන්තයා මාගේය, මම ඔහුගේය. ඔහු මහනෙල් අතරේ රැළ කවයි.

17 මාගේ ප්‍රේමවන්තය, දහවල් සිසිල්වී සෙවණැලි පහවන තුරු, බෙනෙර් කඳු පිට යන මුවෙක් නොහොත් මුව පැටියෙක්මෙන් හැරී එන්න.

පරිච්ඡේදය 3

රාත්‍රියෙහි මාගේ යහනේදී මාගේ ආත්මය ප්‍රේමකරන තැනැත්තා සෙවිමි. ඔහු සෙවූ නුමුත් මට සමබවුණේ නැත.

2 ඉතින් මම නැගිට නුවර විදිවලද එළිමහන් තැන්හිද ඇවිද: මාගේ ආත්මය ප්‍රේමකරන තැනැත්තා සොයන්නෙමි කියෙමි. ඔහු සෙවූ නුමුත් මට සමබවුණේ නැත.

3 නුවර ඇවිදින රැකවලුන් මට සමබවී: මාගේ ආත්මය ප්‍රේමකරන තැනැත්තා දුටුවහුදැයි ඇසිමි.

4 මා මදක් දුර ඔවුන් පසුකර ගියවිට, මාගේ ආත්මය ප්‍රේමකරන තැනැත්තා මට සමබවිය. මම ඔහු අල්ලාගෙන, මාගේ මවුගේ ගෙටත් මා බිහිකළ තැනැත්තියගේ ඇතුල් ගෙටත් ඔහු පමුණුවන තෙක් ඔහු යන්ට නැරියෙමි.

5 යෙරුසලමේ දූවරුනි, ප්‍රේමය කැමැතිවන තුරු එය නොනැගුවන ලෙසත් නුපුබුදු වන ලෙසත් වනයේ මුවදෙනුන් සහ ඔලුදෙනුන් නමින් නුඹලා දිවුවමි.

6 ගන්ධර්වය හා තුවරලාවලත් වෙළෙන්ඳාගේ සියලු කුඩුවලත් සුවදින් යුක්තව, දුම කණු මෙන් කාන්තාරයෙන් නැගීඑන මේ තැනැත්තිය කවුද?

7 බලව, ඒ සාලමොන්ගේ දෝලාවය; ඉශ්‍රායෙල් බලවතුන්ගෙන් බලවන්තයන් සැටදෙනෙක් එය පිරිවරා සිටිති.

8 ඔවුන් සියල්ලෝ කඩුගත් යුද්ධ දක්ෂයෝය. රාත්‍රියෙහි හය නිසා එකිනෙකා තම තමාගේ කඩුව කළවයේ බැඳගෙන සිටියි.

9 සාලමොන් රජ ලෙබනොන්හි ලී වලින් යහනාවක් සාදාගත්තේය.

10 එහි කණු රිදියෙන්ද එහි පතුළ රනින්ද, එහි ආසනය රත්නිල් රෙදිවලින්ද සෑදිය, එහි ඇතුළත යෙරැසලමේ දූවරුන්ගේ ප්‍රේම ලකුණෙන් සරසනලද්දේය.

11 සියොන් දූවරුනි, පිටත ගොස්, සාලමොන් ස්වකීය සරණවිමේ දවසේදී, තමාගේ සිතේ ප්‍රීතියේ දවසේදී, ඔහුගේ මැණියන් විසින් ඔහුට පැළඳවූ ඔටුන්න පැළඳ සිටිනවා බලන්න.

පරිච්ඡේදය 4

බලව, මාගේ සොඳුර, නුඹ රුව ඇත්තිය; එසේය නුඹ රුව ඇත්තිය; නුඹේ මුහුණු වැස්මට ඇතුළෙන් තිබෙන නුඹේ ඇස් පරෙවියන් වැනිය. නුඹේ වරලස ගිලයද කඳු බෑවුමෙහි ලැග ඉන්න එළු රැළක් මෙන්ය.

2 නුඹේ දත් වනාහි තනිවූ එකෙක්වත් නැතුව, සැමදෙනම නිඹුලුන් ඇත්තාවූ, ලොම කපා නාවනු ලබන නැගිළිනාවූ බැටළු රැළකට සමානය.

3 නුඹේ තොල් රතු නූලක් මෙන්ය, නුඹේ මුඛය ගෝභමානය. නුඹේ මුහුණු වැස්මට ඇතුළෙන් තිබෙන නුඹේ කමමුල් දෙළුම පළවක් මෙන්ය.

4 නුඹේ බෙල්ල බලවතුන්ගේ වැසුම වන පලිස් දහසක් එල්ලා තිබෙන්නාවූ, ආයුධ තැබීමට ගොඩනැගූ දාවිත්ගේ කොත මෙන්ය.

5 නුඹේ දෙනත මහනෙල් අතරේ ගොදුරු කන මුවදෙනකුගේ නිඹුල් පැටවුන් දෙදෙනෙකු මෙන්ය.

6 දවල සිසිල්වී සෙවණැලි පහව යනතුරු මම ගන්ධරස කන්දටත් තුවරලා හෙලටත් යන්නෙමි.

7 මාගේ සොඳුරිය, නුඹ මුළුමනින්ම රුව ඇත්තිය; කැලලක් නැත්තිය.

8 මාගේ මනමාලිය, ලෙබනොන්හි සිට, එසේය, ලෙබනොන්හි සිට මා සමඟ එන්න. අමානායේ මුදුනෙන් සෙතීර් සහ හෙර්මොන් මුදුනෙන් සිංහයන්ගේ ගුහාවලත් අඳුන්දිවියන්ගේ කඳුවලත් සිට බලන්න.

9 මාගේ සහෝදරිය, මාගේ මනමාලිය, නුඹ මාගේ සිත අල්ලාගත්තෙහිය; නුඹේ එක ඇසකින්, නුඹේ බෙල්ලේ එක මාලාවකින්, මාගේ සිත අල්ලාගත්තෙහිය.

10 මාගේ සහෝදරිය, මාගේ මනමාලිය, නුඹේ ප්‍රේමය කොපමණ මිහිරිද! නුඹේ ප්‍රේමය මුදිකපානයටත්, නුඹේ විලවුන්වල සුවද සියලු සුවද ද්‍රව්‍යවලටත් වඩා කොපමණ හොඳද!

11 මාගේ මනමාලිය, නුඹේ තොල්වලින් මිවදය මෙන් පැණි වැගිරෙයි. නුඹේ දිව යට මිපැණින් කිරිත් තිබේ; නුඹේ වස්ත්‍රවල සුගන්ධය ලෙබනොන්හි සුවද මෙන්ය.

12 මාගේ සහෝදරී, මාගේ මනමාලී, වැටකින් වටකළ උයනක්ය, වසා තිබෙන ලීඳක්ය, මුද්‍රාකර තිබෙන උල්පතක්ය.

13 නුඹේ පැලෑටි පංක්තිය වනාහි දෙළුම ගසුන් අතර්ඝ පල ගසුන් සපු සහ ජටාමාසන්

14 ජටාමාස හා කුකුමත් වඳකභ සහ කුරුඳුන් සෑම තුවරලා ගසුන් ගන්ධරස හා අගිල්ද සෑම ප්‍රධාන සුවද ද්‍රව්‍යද දරන ගසුන් යන මේවාය.

15 නුඹ උයන් උල්පතකුත් ජීවමාන දිය ඇති ලීඳකුත් ලෙබනොන් සිට ගලායන ඔයවලුන්ය.

16 එමබා, උතුරු හුළඟ, පිබිඳෙන්න; දකුණු හුළඟ, එන්න; මාගේ උයනේ සුවද විහිද යන පිණිස ඊට හමාඑන්න. මාගේ ප්‍රේමවන්තයා තමාගේ උයනට ඇවිත් තමාගේ අතර්ඝ පල කැවාටේ.

පරිච්ඡේදය 5

මාගේ සහෝදරිය මාගේ මනමාලිය, මම මාගේ උයනට ඇවිත්, මම මාගේ ගන්ධරස මාගේ සුවද බඩු සමඟ රැස්කරගනිමි, මාගේ මිවදේ සමඟ මාගේ මිපැණි කැටෙමි, මාගේ කිරි සමඟ මාගේ මුදිකපානය බීටෙමි. මිත්‍රයෙනි, කන්න; ප්‍රිය තැනැත්තෙනි, බොන්න, එසේය, බොහෝසෙයින් බොන්න.

2 මම නිදාගෙන සිටියෙමි නුමුත් මාගේ සිත පිබිඳ තිබුණේය. අන්න මාගේ ප්‍රේමවන්තයා තට්ටුකරන ශබ්දයය: මාගේ සහෝදරිය, මාගේ සොඳුරිය, මාගේ පරෙවිදෙන, මාගේ නිර්මල තැනැත්තිය, මට දොර අරින්න. මක්නිසාද මාගේ හිස පින්නෙනනුත් මාගේ කෙස් රොද රු.

පිනිබින්නදුවලිනුත් පෙහි තිබෙයි කිවෙය.

3 මාගේ සැටිය මුදා තැබීම; මා ඒක අදින්නේ කොහොමද? මාගේ පාද සේදීම්; ඒවා මම කෙසේ කිලුකරන්නෙමදැයි කිවෙමි.

4 මාගේ ප්‍රේමවන්තයා දොර සිදුරෙන් අත දැමුයේය, මාගේ හෘදයද ඔහු කෙරෙහි ඇදී ගියේය.

5 මාගේ ප්‍රේමවන්තයාට දොර අරින්නට නැගිටිවෙමි; එවිට අගුළේ මිටිවල තිබුණු ගන්ධරස මාගේ අත්වලද දියවර ගන්ධරස මාගේ ඇහිලිවලද තැවරී වැටුණේය.

6 මාගේ ප්‍රේමවන්තයාට දොර ඇරියෙමි; නුවුත් මාගේ ප්‍රේමවන්තයා අහස්ව ගිහිණිය. ඔහු කපාකළ විට මට සිහිනැතිවිය. මම ඔහු සෙවිමි, නුවුත් සමබවුණේ නැත; මා ඔහුට අඩගැසූ නුවුත් ඔහු මට උත්තරදුන්නේ නැත.

7 නුවර ඇවිදින රැකවල්ල මට සමබවි, මට ගසා තුවාලකළෝය; පවුරුවල රැකවල්ල මාගේ පොරෝණය මාගෙන් පැහැරගන්නෝය.

8 යෙරුසලමේ දූවරැනි, මාගේ ප්‍රේමවන්තයා නුඹලාට සමබවුණොත්, මා ප්‍රේමාතුරව සිටින බව දන්වන ලෙස නුඹලා දිවුරවමි.

9 ස්ත්‍රීන්ගෙන් ඉතා ලක්ෂණ තැනැත්තිය, වෙන ප්‍රේමවන්තයෙකුට වඩා නුඹේ ප්‍රේමවන්තයාට ඇති උතුම්කම මොකද? නුඹ මෙසේ අප දිවුරවන්නේ වෙන ප්‍රේමවන්තයෙකුට වඩා නුඹේ ප්‍රේමවන්තයාට ඇති උතුම්කම මොකද?

10 මාගේ ප්‍රේමවන්තයා සුදුසු, රතු කමමුල් ඇත්තේය, දසදහසක් අතරේ උතුමය.

11 ඔහුගේ හිස ඉතා පවිත්‍ර රත්රන් මෙන්ය, ඔහුගේ කෙස් රොද සනය, කපුටුවා මෙන් කපය.

12 ඔහුගේ ඇස් දිය දොළවල් ළඟ ඉන්න පරෙවියන් වැනිව, කිරෙන් සේදී, හොබනා ලෙස පිහිටා තිබේ.

13 ඔහුගේ කමමුල් සුවද ගස් පාත්තියක්ද සුවද පැළ ඇති ගොඩැලිද මෙන්ය. ඔහුගේ තොල් මානෙල් මෙනි, දියවර ගන්ධරස එයින් වැහෙන්නේය.

14 ඔහුගේ අත් ලගුනිය මැණික් ඇල්ලූ රන්මුදු වැනිය. ඔහුගේ ඇඟ නිලමාණිකාවලින් සැරසූ ඇඟ්දත් කර්මාන්තයක් මෙන්ය.

15 ඔහුගේ කෙණ්ඩා අමිශ්‍ර රන් අඩි පිට පිහිටා තිබෙන සුදු ගල් කණු මෙන්ය. ඔහුගේ ස්වරූපය ලෙබනොන් හා සමානය, කිහිරිගස් මෙන් උතුමය.

16 ඔහුගේ මුඛය ඉතා මිහිරිය. එසේය, ඔහු මුළුමනින්ම ප්‍රියකරුය. යෙරුසලමේ දූවරැනි, මාගේ ප්‍රේමවන්තයා මෙ ආකාරය, මාගේ මිත්‍රයා මෙබන්දෙකිය.

පරිච්ඡේදය 6

1 ස්ත්‍රීන්ගෙන් ඉතා රුව ඇත්තිය, නුඹේ ප්‍රේමවන්තයා කොතැනට ගියේද? නුඹේ ප්‍රේමවන්තයා කොයි දෙසට හැරීගියේද? අපි නුඹ සමඟ ඔහු සොයන්නෙමුව.

2 මාගේ ප්‍රේමවන්තයා උයන්වල රැළ කවන පිණිසත් මහනෙල් නෙලාගන්න පිණිසත් තමාගේ උයනෙහි සුවද ගස් පාත්තිවලට ගියේය.

3 මම මාගේ ප්‍රේමවන්තයාගේය, මාගේ ප්‍රේමවන්තයා මාගේය. ඔහු මානෙල් අතරේ තමාගේ රැළ කවයි.

4 මාගේ සොළුර, නුඹ තිර්සා මෙන් අලංකාරය. යෙරුසලම මෙන් ගෝහනය, කොඩි ගත් සේනාවක් මෙන් බලසමපන්නව සිටින්නිය.

5 නුඹේ ඇස් මා වෙතින් හරවාගන්න, මක්නිසාද ඒවා මා වසඟකරයි. නුඹේ වරලස ගිලියද්හි ලැග ඉන්න එළ කේ මෙන්ය.

6 නුඹේ දත් තනිවූ එකෙක්වත් නැතුව සැමදෙනම නිඹුලුන් ඇත්තාවූ, නාවනු ලැබ නැගී එන්නාවූ බැටළුදෙනුත් රැළක් මෙන්ය.

7 නුඹේ මුහුණ වැස්මට ඇතුළෙන් තිබෙන නුඹේ කමමුල් දෙප්ම පථවක් මෙන්ය.

8 බිසෝවරුන් සැටකේද උපහාරයාවන් අසුවක්ද ගණන් නැති කන්‍යාවෝද සිටිති.

9 මාගේ පරෙවිදෙන, මාගේ නිර්මල තැනැත්තිය, අසමාන තැනැත්තිය. ඇ ඇගේ මවුගේ එකම

දරුවාය; ඇ වැදූ ඇත්තීගේ ප්‍රිය තැනැත්තිය. දුවරු ඇ දැක ඇ වාසනාවන්තියයි කීවෝය; එසේය, බිසෝවරු උපහාර්‍යාවෝද දැක ඇය වර්ණනාකළහ.

10 අරුණාලෝකය මෙන් නැගිළින්නාවූ, සඳ මෙන් රුව ඇත්තාවූ, ඉර මෙන් දිලින්නාවූ, කොඩි ගත් සේනාවක් මෙන් බලසම්පන්නවූ මෑ කවුද?

11 මම මිටියාවත් ගස් කොළන් බලන්නටත්, මිදිවැල් දළු දැමුවේද? දෙළුමගස්වල මල් පිපුණේදැයි බලන්නටත්, කොට්ටම්බා උයනට බැස ගියෙමි.

12 මට දැනෙන්නට පළමුවෙන් මාගේ ආත්මය මාගේ වංශාධිපති සෙනහගේ රථ අතරේ මා තැබීය.

13 සුලමමිය, හැරි එන්න, හැරි එන්න; අප නුඹ බලන පිණිස හැරි එන්න, හැරි එන්න. මහනායිමහි* නැටුම මෙන් නුඹලා සුලමමිය බලන්නට කැමතිවන්නේ මක්නිසාද? (* හෙවත්, සේනා දෙකේ)

පරිච්ඡේදය 7

අධිපතියාණන්ගේ දුවණියෙනි, වහන් සහිත නුඹේ අඩි තැබීම කොපමණ ලක්ෂණද! නුඹේ කළවා සන්ධි දක්ෂ කම්කරුවෙකුගේ අතින් කළ ආහරණ මෙන්ය.

2 නුඹේ නාහිය මිශ්‍රකළ පානයෙන් පූර්ණවූ වටකුරුවූ පාත්‍රයක් මෙන්ය, නුඹේ උදරය මානෙල්වලින් වටවූ තිරිඟු ගොඩක් මෙන්ය.

3 නුඹේ දෙනන නිඹුල් මුවපැටවුන් දෙදෙනෙකු මෙන්ය.

4 නුඹේ ග්‍රීවය ඇත්දත් කුළුනක් මෙන්ය; නුඹේ ඇස් හෙණ්බොන්නි බැත්-රබ්බිම දොරටුව ළඟ තිබෙන පොකුණු මෙන්ය; නුඹේ නාසය දමස්කය දෙස පිහිටි ලෙබනොන් කොත මෙන්ය.

5 නුඹේ මතුයෙහි තිබෙන නුඹේ සිරස කර්මෙල් කන්ද මෙන්ය, නුඹේ හිසකේ රත්නිල් කෙඳි මෙන්ය; රජතෙමේ ඒ රොදවලින් වසහවී සිටියි.

6 එම්බා, සොදුරිය, ප්‍රීතිය වඩවන්නට නුඹ කොපමණ ලක්ෂණද! කොපමණ ප්‍රියකරුද!

7 මේ නුඹේ උස ප්‍රමාණය තල් ගසකටත් නුඹේ පියයුරු මිදි පොකුරුවලටත් සමානය.

8 මම තල් ගසට නැගී එහි අතු අල්ලන්නෙමියි කිමි. නුඹේ පියයුරු මිදි පොකුරු මෙන්ද නුඹේ හුස්මේ සුවද ජම්බු මෙන්ද

9 නුඹේ මුඛය ඉතා හොඳ මුද්‍රිකපානය මෙන්ද වේවා; ඒවා මාගේ ප්‍රේමවන්තයාට හරියන්නේය, නිදාඉන්නන්ගේ තොල් සෙමින් සොලවන්නේය.

10 මම මාගේ ප්‍රේමවන්තයාගේය, ඔහුගේ ආශාවද මා කෙරෙහිය.

11 මාගේ ප්‍රේමවන්තය, එන්න, අපි ගම් පෙදෙසට ගොස්, ගම්වල නැවතී සිටිමු.

12 අපි අලුයම නැගිට මිදිවතු වලට ගොස්, මිදිවැල් දළුලා මල් පිපුණේද, දෙළුම ගස්වල මල්පිපී තිබේදැයි බලමු. එහිදී මාගේ ප්‍රේමය නුඹට දෙන්නෙමි.

13 දූදා එල සුවදක් විහිදුවයි, අපේ දොරටු ළඟ අලුත්වූද පරණවූද සියලු ආකාර අතර්ඝ පලතුරු තිබේ, මාගේ ප්‍රේමවන්තය, ඒවා නුඹ උදෙසා තබාගනිමි.

පරිච්ඡේදය 8

අනේ, නුඹ මාගේ මවුගේ පියයුරුවලින් කිරි බීවාටු මාගේ සොහොයුරා මෙන් වී නම කැමැත්තෙමි! එවිට පිටතදී නුඹ මට සම්බවූ කල සිඹගත්තත්, කිසිවෙක් මා හෙළා නොදක්නේය.

2 මම නුඹ ගෙනගොස් මාගේ මවුගේ ගෙට පමුණුවන්නෙමි, නුඹ මට උගන්වන්නෙහිය. මිශ්‍රකළ මුද්‍රිකපානයද දෙළුම යුසද නුඹට බොන්නට දෙන්නෙමි.

3 ඔහුගේ වමන මාගේ හිස යට තිබේ, දකුණතද මා වැළඳගනියි.

4 යෙරුසලමේ දූවරුනි, ප්‍රේමය කැමතිවන තුරු එය නොනැගුවන ලෙසත් නුපුබුදුවන ලෙසත් නුඹලා දිවුරවමි.

5 තම ප්‍රේමවන්තයාට හේත්තුවී කාන්තාරයෙන් නැගිළින්නාවූ මේ තැනැත්තිය කවුද? ජම්බු ගස යටදී මම නුඹ පිබිඳවූ වෙමි. එහි නුඹේ මැණියෝ නුඹ ගැන රුජා වින්දාහ, එහි නුඹේ දිනිතිය

බිහිකරන වේදනාවෙන් සිටියාය.

6 මුදාවක් කොට නුඹෙ සිතෙහිද මුදාවක් කොට නුඹෙ හස්තයෙහිද මා තබාගන්න. මක්නිසාද ප්‍රේමය මරණය මෙන් බලවත්ය; කාම ක්‍රෝධය මිනිවළ* මෙන් කෲරතරය. (* ඡෙයෝල) ඒකේ දැල්ල ගිනිදැල්ය, ස්වාමීන්වහන්සේගෙන් වූ ඇවිලෙන ගිනිදැල්ලක්මය.

7 බොහෝ චතුරවලින් ප්‍රේමය නිවන්ට බැරිය, ගංගාවලට එය යටකරන්නටත් බැරිය. මනුෂ්‍යයෙක් ප්‍රේමය දිනාගන්ට තමාගේ ගෙයි සියලු සමපත දෙනත්, ඔහු සහමුලින්ම සුළුකරනු ලැබේ.

8 අපට කුඩා සහෝදරියක් සිටින්නීය, ඇට පියයුරු නැත. අපේ සහෝදරී ගැන කථාකරන දවසේදී අපි ඇ ගැන මක්කරමුද?

9 ඇ පවුරක් නම්, ඇ පිට රිදී කොතක් ගොඩනගන්නෙමුව. ඇ දොරක් නම්, කිහිරි ලැලිවලින් ඇ වටකරන්නෙමුව.

10 මම පවුරක්ව සිටියෙමි, මාගේ පියයුරු එහි කොත්කුළුනු මෙන්න; එවිට මම ඔහුගේ ඇස් හමුයෙහි සමාදානය ලද්දියෙකු මෙන් වීමි.

11 බාල්-හාමොන්හි සාලමොන්ට මිදිවත්තක් තිබුණේය; ඔහු ඒ මිදිවත්ත බලන්නන්ට භාර දුන්නේය; එහි එල වෙනුවට රිදී දහසක් බැගින් ගෙනෙන්ට එකිනෙකාට නියමවිය.

12 මට අයිති මගේ මිදිවත්ත මා ඉදිරියෙහි තිබේ. සාලමොන්, ඔබට දහසද එහි එල බලාගන්නන්ට දෙසියයක්ද දෙනු ලැබෙන්නේය.

13 උයන්වල වසන තැනැත්තිය, යහළුවෝ නුඹෙ හඬට ඇහුමකන්දෙති. ඒක මට අසන්ට ලැබේවා.

14 මාගේ ප්‍රේමවත්තය, ඉක්මන්කොට, සුවද ගස් ඇති කඳු පිට, තිත්වුවෙකු නොහොත් මුවවස්සෙකු මෙන් යුහුසුලුවෙන්න.

For other languages please go to www.wordproject.org